

Biró: Ha ezt is elrendelném, öreg darab lenne már a Játék a kastélyból...

A bíróság végül is helytadott a panaszló bizonyítási kérelmének és

a jövő hét csütörtökjére tűzte ki az ügy folytatólagos tárgyalását.

A nagy érdeklődéssel várt tárgyalás tehát nem hozott döntést. A »Játék a kastélyban« így szombaton este akadálytalanul színre kerülhetett a szegedi színházban és minden baj

nélkül megusztatja a kitűzött sorozatos előadásait.

Valószínűnek látszik, hogy a csütörtöki tárgyaláson kiegyeznek a pörös felek. Faragó elfogadja dr. Marlon Sándor ügyvédjének, dr. Szalaynak ajánlatát, aki egy régebbi ügyből kifolyólag 10 millió koronát kér Faragótól és a Faragónál lévő operaanyag visszaadását. Ha Faragó megállapodásra tud jutni Szalayval, akkor teljes lesz a béke a »Játék a kastélyban« körül is.

Négy új iskolát építenek és kilencet renoválnak a szegedi tanyákon.

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány nappal ezelőtt beszámolt a Délmagyarország arról, hogy a kultuszminiszter be akarja váltani a választások során tett egyik ígéretét és néhány új iskola építését tervezi a szegedi tanyákon. A hét elején meg is jelent Szegeden dr. Petróczy István kultuszminiszteri tanácsos, hogy helyszíni szemlét tartson a tanyavilágban és megállapítsa, hogy hány új iskolára van szükség, vagy hány régi iskolát kell újjáépíteni. A miniszteri tanácsos négy napig járta a tanyavilágot és utjának eredményéről pénteken referált a polgármesternek, aki érdeklődésünkre a következőket mondotta:

— A kultuszminiszter megbízottja megállapította, hogy a következő helyeken van szükség, még pedig sürgős szükség új iskolákra: Alsókőzponton új iskola kell két tanteremmel és egy tanítói lakással. Ez 480 millió koronába kerülne. Szentmihályteleken ugyancsak szükség van egy ugyanilyen iskolára, de itt telke nincs a városnak, tehát ki kell sajátítani erre a célra két hold földet; új iskolát kell építeni a Rieger-iskola mellé is, ami 320 millióba kerül; a Somogyi-telep felső részének szintén kell egy iskola, ez egymilliárdba fog

kerülni. Ezeken kívül kilenc olyan iskola van a tanyákon, amelynek épülete használhatatlanná vált, falai omladoznak, gerendái elkorhadtak és az egész épület teljesen átnedvesedett. Ezeket újjá kell építeni. Ez lenne az ideji program, amelynek megvalósításához négymilliárd korona szükséges. Terv szerint a fuvarköltségeken és a napszámokon kívül, ami négyszázmillió koronát jelent, a városnak a fennmaradó 3600 millió korona költség husz százalékát kell magára vállalnia, összesen tehát körülbelül 1200 milliót, a többit az állam fizetné. A miniszteri tanácsos legalább is ilyen javaslatot terjeszt a miniszter elé.

— Ezek az iskolaépítések azonban csak az ideji programot merítenék ki — folytatta a polgármester —, a jövő évi programban szerepel még öt új iskola építése és huszonnégy meglévő tanyai iskola egy tanteremmel való kibővítése. Ezekre még nem készítették költségvetést. Ebben az évben épített fel az állam a szegedi gazdasági ismétlő iskolát, még pedig Alsótanyára. Ennek a költségeihez a várostól nem kíván hozzájárulást a kultuszminiszter

A Délmagyarország többezerkötetes kölcsönkönyvtárában havi díj előfizető részére 12 és 10, heti díj 2000 korona.

Hogyan lehetne megjavítani Szeged közvilágítását.

(A Délmagyarország munkatársától.) Teljes szélszél váltotta fel a tavalyi nagy nekilendülést, amelyet a város a gázgyár megváltása ügyében kifejtett. Utolsó méla akkordként az hangzott el a közelmúltban, hogy a város a döntőbíró megsejtesítését kéri. Fölöttébb érdekelné ezzel szemben a közönséget, hogy a gázgyár ügyében végre milyen álláspontot helyezkedik a tanács, hogy bevárja-e a háramlási időt vagy azt megelőzően akarja átvenni a gázgyárat, hogy újabb megállapodást köt-e a vállalattal, illetőleg tárgyal-e a szerződés meghosszabbításáról, vagy maga is érdekeltiséget akar-e vállalni a gázgyári részvénytársaságban. Ezek mind olyan kérdések, amelyeket joga lenne a közönségnek ismerni, de amelyeket a legteljesebb homály borít.

És nem lehet megszólaltatni ezekben a kérdésekben a gázgyárat sem, amely szintén körülzáncolja magát a kérdések ostromával szemben, jóllehet a sok fogyasztó joggal kívánja tudni, hogy mi lesz a szegedi gázgyárral, mert amíg ez a kérdés nyugvópontot nem jut,

addig nincs kilátás a közvilágítás lényeges javulására és az árak redukálására.

Pedig a fejlődés, az ipar és kereskedelem fellendülése szempontjából ezek igen nagy erővel játszanak közre.

A városházán, ahol a dolgok állása felől érdeklődtünk, még a benfentesek sem igen vannak kellőképpen tájékozva, mert a gázgyár ügyével ugyiszólván csak a polgármester foglalkozik, illetőleg magának tartja fenn ezt az ügyet, amíg a tanács tagjai nem tanúsítanak majd iránta különösebb érdeklődést. Arra, hogy a város a gázgyárral együtt ala-

pitana részvénytársaságot, senki sem gondol komolyan. Felmerült ötlet volt, amely ellen valószínűleg a részvénytársaság angol érdekeltisége tiltakozna első sorban, de kiviheletlen informátorunk szerint azért is, mert ehhez a városnak legalább 20 milliárdra lenne szüksége, amit csak kölcsön útján szerezhetne meg. Ehhez pedig a város nem kapná meg a kormány hozzájárulását, mert nem valószínű, hogy a gázgyár többet jövedelmezne 8 százaléknál, amin alul viszont a város sem tudna ezidőszert pénzt szerezni.

Másrészt azonban azt látjuk, hogy

a gázgyár igen tekintélyes beruházásokkal szaporítja befektetéseit.

Nemcsak új vonalakat épít, de telepét is fejleszt. Annyira rövidlátónak vagy altruiztikusnak azonban sehogysem tartjuk a tulajdonosokat, hogy 9 év múlva megfelelő ellenérték nélkül mindezt át akarnák adni a városnak. A gázgyárnak kétségtelenül megvan a 9 év után következő időkre is kiterjedő tervei, csak éppen hogy senki sem ismeri azokat rajta kívül.

Ilyen körülmények között természetesen csak tapogatózásokra vagyunk utalva és csak feltevésekről adhatunk számot, bár ezek a feltevések egyszersmind olyan egyén nézetei, akit a városházán a beavatottak közé szoktak sorozni. Ez az ur mondotta azt is, hogy

a döntőbíró megsejtesítése kizárólag a gázgyár érdekeit szolgálja és csodálja, hogy eddig nem kérte a gázgyár a megsejtesítését.

A kormány természetesen helyt fog adni a kérelemnek, mert már régen nincs ok ennek

a háborus intézménynek a fentartására. A gázgyárnak évenként vagy 400 millió koronájába került a döntőbíró, de nemcsak ezt fogja a vállalat ezentul megtakarítani, hanem jogába fog állni ismét a szerződésben lefektetett árakat juttatni érvényre, amelyek azonban nem nyújtják a közvilágításnak azokat a kedvezményeket, amelyeket annak idején a döntőbíró — tegyük hozzá indokolatlanul és a közönség rovására — biztosított. Ugyancsak

megszűnnek a közvilágításról részére biztosított kedvezmények,

ellenben megszűnik az az anomália is, amely a nagyfogyasztókkal és kereskedőkkel szemben magasabb egységárakat állapít meg, mint a kisfogyasztóval, a közönséggel szemben.

Ugy látszik, a város tanácsa ezekkel a körülményekkel nem számolt és kénytelen lesz most már vállalni mindazt az ódiumot, amelyet a változás folytán előálló elégedetlenség kivált.

Tetőzi a bajt, hogy a városnak nem áll módjában a szerződés újból való hatályba helyezése után befolyást gyakorolni az árakra. Igaz, hogy ez nem is érdeke, mert hiszen a város a gázgyár bruttóbevételeiből 5 százalék részesedést élvez, ami olyan horribilis összeg, amely ha elesne, a világítási árak 5 százalékos csökkenését vonná maga után. Még szerencse, hogy a gázgyár a pengőre való áttérés alkalmából nem követte a város példáját és nem kerekítette ki árait — felfelé és ebben a percben, a tapasztalatok után, csak örülhetünk, hogy egyelőre nem városi üzem a gázgyár.

Mindazonáltal nem vagyunk ellene a gázgyár megváltásának, de a most üzött struccpolitikát nem helyesljük. A tanácsnak állandóan tájékoztatni kellene a közönséget az ügy állása felől és terveiről, mert ilyen nagy horderejű kérdésben érvényesülni kell a közönség kívánságának is. Egyelőre csak az bizonyos, hogy a gáz- és villanyárak nem lesznek olcsóbbak. Ez természetes, mert a bizonytalanságban élő gyárnak nem érdeke, hogy jövedelmét ilyen módon redukálja. El kell tehát dönteni ezt a vajdó problémát, mert akár a város veszi át a gyárat, akár meghosszabbítja a szerződést, elodázhatatlannul sürgős a külvárosrészek világításának problémája, a Belváros világításának javítása és a világítási árak mérséklése.

JÚNI Petőfi élete, szerelmel és dicsőséges halála
hétfőtől szerdáig a Korzó Moziban.

Föld és házbirtokok vétel és eladása
Pénzkölcsön közvetítés

rövid le áratu és 35 éves, nagyobb kamatu kölcsönök illetékmentes konvertálása 1-2 százalék díj mellett.

PETRIK ANTAL nyug állpt. tan. ingatlan. (OFB 3910-1922) áruforgalmi és pénzközvetítő irodáj. törv. bej. cég, Szegeden, Széchenyi tér 7. sz. a. (Szeged-Csongrádi takarékpénztár palotája) II. em. jobbira Lakás: Stáció u. 8/b. 108 Telefonok: 3-20 és 13-30

Gurulni,

könnyezésig nevetni fog a

Felbérelt feleség

és

Madame kékszakál

falrengelő bohózatok hétfő, keddi előadásain a **Belvárosiban.**